

פרשת מטות

איש כי ידר נדר לה' או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה (ל, ג)

הגמרא (כתבות עז"ב) מספרת, שכשבא השטן לקחת את נשמתו של רבי יהושע בן לוי, אמר לו רבי יהושע: "רצוני לראות אם כדאי לי למות, הראה לי את מקומי שבגן עדן". נעתר לו השטן ושניהם הלכו.

בדרך אמר רבי יהושע בן לוי לשטן: "מפחד אני פן תהרוג אותי, הבא לי את הסכין שלך". והשטן נתן לו את סכינו. כשהגיעו לגן עדן והראה לו השטן את מקומו, קפץ מיד רבייהושע בן לוי פנימה ונשבע שלא יצא.

בא השטן לפני הקב"ה ואמר לו: "ועכשו מה יהא על מלאכתי?"

אמר הקב"ה: "עליו לעשות התרת נדרים. אם אי פעם עשה התרת נדרים - יעשה גם עכשו, ואם לאו - לא יעשה".

התברר שמעודו לא עשה התרת נדרים, ונשאר רבי יהושע בן לוי במקומו שבגן עדן.

מעשה זה - אומר הרב משלם יששכר הורוביץ בספרו "כלי חמדה" - רמוז בפסוק שלפנינו:

"איש כי ידר נדר לה' או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו" - שלא יצא מגן עדן, אם "לא יחל דברו" - אם אף פעם לא עשה התרת נדרים, הרי ש"ככל היצא מפיו יעשה" - הוא יכול להשאר בגן עדן.

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א